

Forfatter: Adler, Johan Gunder

Titel: BREV TIL: von Irgens-Bergh, Mathias Friis FRA: Adler, Johan Gunder (1818-01-15)

Citation: Adler, Johan Gunder: "BREV TIL: von Irgens-Bergh, Mathias Friis FRA: Adler, Johan Gunder (1818-01-15)", i *Breve fra Danske og Norske, især i Tiden nærmest efter Adskillelsen*, Gyldendalske Boghandel, s. 11. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001990951-000-shoot-L0019909510000001.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Breve fra Danske og Norske, især i Tiden nærmest efter Adskillelsen

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Adler, Johan Gunder, *Breve fra Danske og Norske, især i Tiden nærmest efter Adskillelsen,*

*Breve fra I. G. Adler til Irgens-Bergh.
Odense Slot, d. 15. Febr. 1818.*

Velbaarne Hr. v. Irgens-Bergh,
Chargé d'Affaires, Ridder ppp.

- - - Kjøbenhavnsposten af 10de bragte foreløbig Efterretningen om Kongen af Sverrigs Død og Sundets Spærring fra svensk Side. Besynderligst er det, at ingen Coureer er gaaet herigjennem, hverken til det ene eller til det andet Hof, ikke engang til Kronprindsen af Sverrigs Gemalinde i Paris. Jeg veed vel, at der er Misfornøjelse i Sverrig, at Adelen ikke finder Prindsen, hvad man nu til Dags kalder legitime, at Kjøbmandsstanden sukker under den totale Handelsstagnation, han har fremført, og det napoleontiske Politic, hvoraf den belures i ethvert dens Foretagende, at Bondestanden med Uvillie betaler de Skatter og Afgifter, som den, tildeels efter Kr. Pr.s Løfte, havde ventet at blive befriet for, naar, ved Norges Forening med Sverrig den gyldne Tid var kommen, men uagtet alt dette anseer jeg dog Kongens Dødsfald for at være indtruffet i et for Kr. Pr. meget lykkeligt Moment. Misfornøjelsen med ham vilde nemlig med Tiden være bleven endnu større, den kan i dette Øieblik ikke synderligt skade ham, da han har Rigsstænderne forsamlende under sine Øine og saa at sige under fin Haand, endnu er der nogen Levning tilbage s. 12 af hiint mægtige Venskab, som med Tiden letteligen turbe forsvinde. Kort, jeg tvivler ikke paa, at han ifølge Successions-Ordningen af 1810 ligefrem hyldes.

I Norge bedre Omstændighederne sig noget, Coursen er noget bedre, Exporten har vundet noget mere Liv, og man haaber, at Conjuncturerne ville begunstige den endnu mere. Den nye Bank har sorsaavidt begyndt at virke, som den allerede har udstedt nye Sedler til de gamles Indløsning. Storthinget er samlet. D. Faye er Deputeret for Frederikshald. Kr. Pr. af Sverrig er meget yndet af Embedsmændene, og De veed, hvormeget disse kunne virke paa Folket. Dersom det skulde gaa ham galt i Sverrig, anseer jeg det ikke for usandsynligt, at han gaaer til Norge og forsøger at holde sig der. ¹⁾

Prindsen og Prindsessen have paalagt mig at udtrykke Deres naadigste Hilsen til D. Vbh., Frue og Svigermoder. Jeg beder mig anbefalet i venskabeligst Erindring hos Dem alle som

Deres oprigtigst hengivne
Adler.